

سال ۲۰۲۱ به نتیجه نهایی نرسیده است. به طور کلی، ورود قطر به مناقشات بدون راه‌حل که بازیگران و نهادهای بزرگ بین‌المللی قادر به یافتن پاسخ برای آنها نیستند برای این کشور یک اعتبار بین‌المللی حاصل کرده که دولتمردان قطر با برخورداری از این پشتوانه توانسته‌اند سیاست‌های بلندپروازانه خود را در منطقه و بیرون از آن دنبال کنند.

نتیجه‌گیری

ظهور قدرت‌های متوسط به هنگام بی‌ثباتی در نظم‌های بین‌المللی یا منطقه‌ای رقم می‌خورد. به طور کلی، دو مجموعه از این نوع بازیگران؛ یعنی قدرت‌های متوسط سنتی و نوظهور در طول جنگ سرد و دوره پس از آن ظاهر شده‌اند. جایگاه برخی از قدرت‌های متوسط سنتی نظیر استرالیا و کانادا که در طول جنگ سرد ظهور یافتند به واسطه ایفای نقش بیشتر در سازوکارهای امنیت بین‌الملل، میانجیگری در منازعات و برقراری ارتباط بین طرفین مخاصم مشخص شد. اما قدرت‌های متوسط نوظهور که در دوره پس از جنگ سرد به این مقام نائل آمدند در قیاس با هم‌تایان سنتی خود برنامه‌های متفاوتی را دنبال کردند. بنا بر معیارهای تعریف شده در الگوی سنتی، این دسته از بازیگران را نمی‌توان در زمره شهروند خوب قرار داد؛ چراکه این بازیگران اصلاح‌طلب دارای سیاست خارجی مستقل هستند و سروصداهای زیادی در امور جهانی دارند. در این چهارچوب، همان‌طور که پایان جنگ سرد موجب بازپیکربندی سلسله مراتب بین‌المللی قدرت شد، ناآرامی‌های عربی سال ۲۰۱۱ نیز در خاورمیانه به پیکربندی مجدد قدرت انجامید. به طوری که شرایط را برای ظهور دولت‌هایی نظیر ترکیه، امارات و قطر که خواهان تبدیل شدن به قدرت متوسط هستند، فراهم ساخت. در مقام مقایسه، ارتقای جایگاه دولت ترکیه به دلیل پیشینه تاریخی، جمعیت، وسعت سرزمینی و ... تعجب برانگیز نیست، اما نقش آفرینی بالاتر از ظرفیت دولت‌های کوچک امارات و قطر در تحولات منطقه‌ای امری نامتعارف به حساب می‌آید.

با آنکه شرایط نابسامان بین‌المللی تأثیرگذار بر ظهور قدرت‌های متوسط برای تمامی بازیگران یکسان است، تنها بازیگرانی می‌توانند از شرایط مذکور نهایت